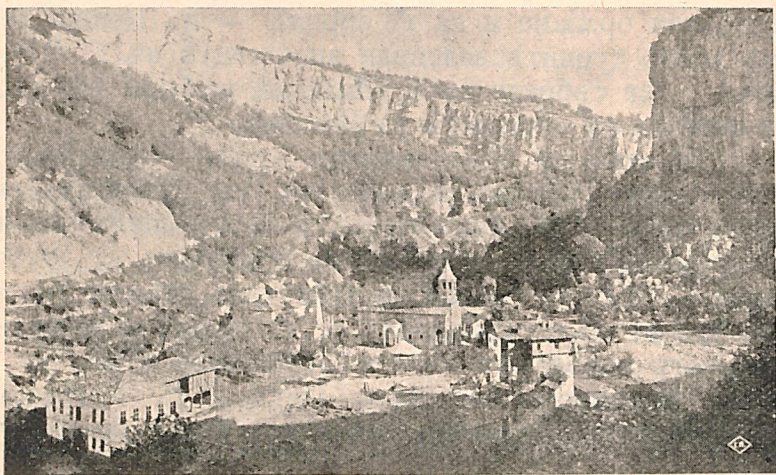

Но влакътъ се понесе отново всрѣдъ все така красива планинска мѣстность. Следъ малко бѣхме вече въ Дрѣново, малко, но хубаво градче, сгушено въ гънкитѣ на планината. И, безъ да се бавимъ много, поехме пѣтя за историческия Дрѣновски манастиръ.

Той е въ дълбокъ долъ, заобиколенъ съ високи скали.

Още съ влизането си въ манастирския дворъ, спираме предъ паметника, при който въ голѣма витрина се пазятъ коститѣ на загиналитѣ борци за нашата свобода. На него въ цѣлъ рѣстъ е бюстътъ на Бачо Киро, съ пушка въ ржка. Разглеждаме манастира, оглеждаме околнитѣ скали, отгдето орждията на Фазлъ паша сж бѣлвали огънь. Мжчимъ се да си представимъ страшната картина на разрушението презъ паметната 1876 година. Тука шепа български възстаници смѣло сж влѣзли въ борба съ неизброими турски пълчища и сж намѣрили своята геройска смъртъ.

Но нека разкажемъ историята на тази славна борба.

Въ Търновския революционенъ окръгъ възстанието не било още добре подготвено. Когато апостолитѣ тукъ узнали за възстанието въ Панагюрския окръгъ, решили и тѣ да възстанатъ, като образуватъ голѣми чети и потеглятъ за Балкана, Турското правителство научило това и заловило въ гр. Горна-Орѣ-